

Nr 395

Av herr **Lundqvist m. fl.**, om anslag till inrättande av en yrkeslärartjänst i målning vid skolan för döva i Vänersborg.

I åttonde huvudtiteln i årets statsverksproposition (s. 619 ff.) lämnas en redogörelse för de svårigheter, som möter de döva barnen. Det framhålles bl. a., att "av alla defekter, med undantag av de rent själsliga, är dövheten den mest ödesdigra för den personliga utvecklingen". Det framlägges också en del förslag, som är avsedda att i någon mån förbättra de döva barnens situation.

Inte minst betydelsefullt är att dessa ungdomar kan få en yrkesutbildning, som inte står den allmänna yrkesundervisningen efter. Det gäller här inte bara utbildningens kvalitet utan i lika hög grad, att de döva ungdomarna får möjlighet att välja yrke i möjligaste mån; tyvärr måste deras fysiska handikap alltid medföra att dessa valmöjligheter under alla omständigheter blir avsevärt mera begränsade än för andra ungdomar.

Vid skolan för döva i Vänersborg finnes för närvarande fyra utbildningslinjer, nämligen snickeri, skrädderi, tapisseri och skomakeri. Av fortsättningskolans 92 manliga elever, erhåller för närvarande endast en mindre del utbildning på dessa linjer. De övriga får sin yrkesutbildning vid yrkesskolor, som läringar osv. i allt representerar de cirka 15 yrken.

I anslagsäskandena för nästa budgetår hade skolans styrelse begärt, att en målerilinje skulle inrättas och en arbetslärare i måleriyrket anställas. Detta motiverades med att allt flera av ifrågavarande ungdomar önskar utbildning i måleriyrket. Då lokaler finnes disponibla, skulle inte någon annan kostnad än lärarlön ifrågakomma. Departementschefen har emellertid inte medtagit den föreslagna tjänsten i budgetförslaget.

Då enligt vad vi inhämtat konsekvenserna av departementsförslaget måste bli, att en del av de ungdomar, som har förutsättningar för och önskar utbildning i måleriyrket, inte kan få denna utbildning utan måste hänvisas till annat yrkesval, synes det synnerligen angeläget, att den av dövskolans styrelse föreslagna tjänsten inrättas. Utöver vad vi nyss anfört beträffande svårigheterna för dessa barn och ungdomar torde inte några särskilda motiveringar för en utgift av denna ringa storleksordning behövas. Vår allmänna standard bör tillåta en sådan hjälp åt dessa ungdomar.

Då skomakerilinjen vunnit allt mindre anslutning — vilket är att hälsa med tillfredsställelse, då det är en följd av utvecklingen mot allt mera differentierat yrkesval — kan eventuellt denna tjänst indragas, då nuvarande

innehavaren avgår med pension om några år. Det är dock inte rimligt att vänta med inrättandet av den nya tjänsten till denna tidpunkt.

Med stöd av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta om inrättandet av en yrkeslärrartjänst i målning vid skolan för döva i Vänersborg samt verkställa däremot svarande uppräknig av anslaget till avlöningar vid skolorna för döva.

Stockholm den 26 januari 1956

Artur E. Lundqvist

Olof Andreasson

Lena Renström-Ingenäs

Patrik Svensson
